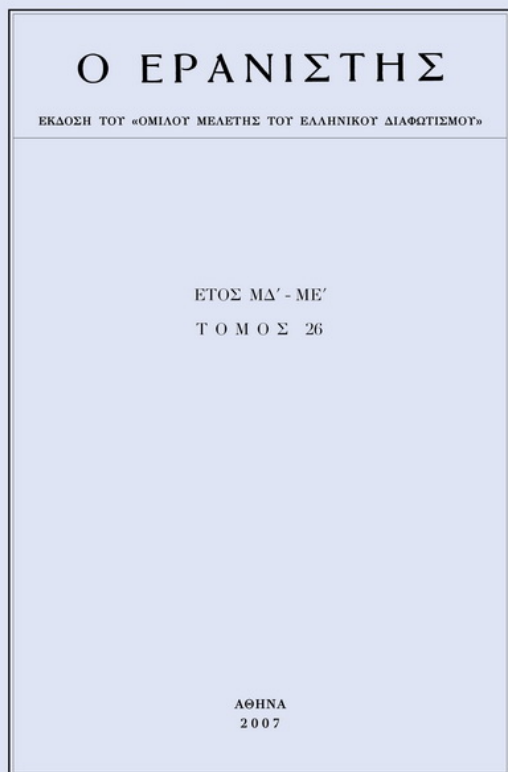

The Gleaner

Vol 26 (2008)

**Μία, ακόμα, ανέκδοτη επιστολή του Κοραή
γραμμένη τον Αύγουστο του 1820**

Δημήτρης Γ. Αποστολόπουλος

doi: [10.12681/er.73](https://doi.org/10.12681/er.73)

To cite this article:

Αποστολόπουλος Δ. Γ. (2008). Μία, ακόμα, ανέκδοτη επιστολή του Κοραή γραμμένη τον Αύγουστο του 1820. *The Gleaner*, 26, 235–240. <https://doi.org/10.12681/er.73>

ΜΙΑ, ΑΚΟΜΑ, ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ GRAMMENH TON AYΓΟΥΣΤΟ ΤΟΥ 1820

I

ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΡΩΣΟΥ βυζαντινολόγου Νικολάι Λιχατσέφ (1862-1936), που φυλάσσεται στην Πετρούπολη, εκτός από τὰ βυζαντινὰ καὶ τὰ πρωτότυπα ἑλληνικὰ ἔγγραφα ποὺ ἀνατρέχουν στὴ λεγόμενη μεταβυζαντινὴ ἐποχὴ —ἔγγραφα ποὺ στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα δημοσίευσε ὁ Παπαδόπουλος-Κεραμεύς—¹ σώζονται καὶ πρωτότυπες, ἀθησαύριστες, ἐπιστολὲς Ἑλλήνων τῆς νεότερης ἐποχῆς.² Ἀνάμεσά τους μία αὐτόγραφη ἐπιστολὴ τοῦ Κοραῖ, ποὺ εἶναι γραμμένη τὴν 1η Αὐγούστου τοῦ 1820 στὸ Παρίσι καὶ ἀπευθύνεται σὲ ἄδελφο ἀποδέκτη.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ, τὴν ὁποία μελέτησα γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2003 στὴν Πετρούπολη καὶ γιὰ τὴν ὁποία ἔγραψα ἓνα σύντομο σημείωμα σὲ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα,³ τὴν δημοσιεύω σήμερα στὸν «φυσικό» της χῶρο, στὸ ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ τοῦ Ὁμίλου Μελέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαφωτισμοῦ.

II

Μονόφυλλο, διαστάσεων 24,5X18,5· τὸ verso τοῦ φ. 1 λευκό. Πρωτότυπο.

Συλλογὴ Νικολάι Λιχατσέφ, Ἀγία Πετρούπολη

Σοφὲ καὶ σεβάσμιε πάτερ,

[² Τὴν εἰς τὴν Πανιερότητά σου σύστασιν τοῦ κυρίου Cousin, προφέσσορος τῆς | ³ φιλοσοφίας, ἐλπίζω ὅτι μέλλει ν' ἀρέσῃ καὶ τοὺς δύο. Γνωρί-

1. Ἀθ. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς, *Διάφορα ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ τοῦ ἐν Πετροπολὶ Μουσείου τῆς Α. Ε. τοῦ Κυρίου Nikolas Likhatcheff*, Πετρούπολη, Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Β. Κιρσβάουμ, 1907.

2. Βλ. τὸ δημοσίευμα τοῦ Igor Medvedev, «Gretcheskij karton v arkhive N. P. Likhatcheva: predvaritelnyj obzor materialov», *Istoritcheskoe istotchnikovedenie i problemy vspomogatelnykh istoritcheskikh distsiplin*, Ἀγία Πετρούπολη 2002, σ. 44-46.

3. «Τὸ Βῆμα», Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου 2004.

ζων, θέλεις |⁴ τὸν ἀγαπήσειν ὅχι μόνον ὡς διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσκητὴν τῆς ἱερᾶς φιλο|⁵σοφίας· καὶ γνωρίζομενος, τὸν ἀναγκάσειν νὰ μακαρίσῃ τοὺς Ἑλληνας, ὅτι |⁶ καὶ δυστηχοῦντες ὅμως ἔχουσι ἀκόμη νὰ καυχῶνται εἰς Ἱεράρχας φιλοσόφους.

|⁷ Ἐκ Παρισίων, 1 Αὐγούστου, 1820. Ὁ πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς
|⁸ τῆς Πανιερότητός σου καὶ φίλος

Κοραῆς.

Τὸ πρόσωπο τὸ ὁποῖο ρητὰ ἀναφέρεται στὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς εἶναι βέβαια ὁ Γάλλος ἱστορικὸς τῆς φιλοσοφίας Victor Cousin (1792-1867). Τὸ μὴ ρητὰ κατονομαζόμενο πρόσωπο στὸ ὁποῖο ἀπευθύνει ὁ Κοραῆς τὴν ἐπιστολή του πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἰγνάτιος Οὐγγροβλαχίας καί, ἂν τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ παραθέσουμε πείσουν γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ἀποδέκτη, ὁ τύπος προορισμοῦ τῆς ἐπιστολῆς ἦταν ἡ Πίζα.

Σοφὲ καὶ σεβάσμιε Πάτερ ,

Τὴν εἰς ἡμῖν Πανιερότητα σου σύστασιν τοῦ κυρίου Cousin, προφίτου τῆς φιλοσοφίας, ἐκτίβω ὅλῃ μέλλει ν' ἀρέσῃ καὶ τοὺς δύο. Γνωρίζον, ὅμως τὸν ἀγαπήσειν ὅχι μόνον ὡς διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσκητὴν τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας· καὶ γνωρίζομενος, τὸν ἀναγκάσειν νὰ μακαρίσῃ τοὺς Ἑλληνας, ὅτι καὶ δυστηχοῦντες ὅμως ἔχουν ἀκόμη νὰ καυχῶνται εἰς Ἱεράρχας φιλοσόφους.

Ἐκ Παρισίων, 1 Αὐγούστου, 1820.

Ὁ πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς
τῆς Πανιερότητός σου καὶ φίλος

Κοραῆς.

Ἡ ταυτότητα τοῦ ἀποδέκτη τῆς ἐπιστολῆς, ποὺ δὲν ἀναφέρεται ρητὰ στὴν προσφώνηση καὶ δὲν ἀναγράφεται στὸ πίσω μέρος τῆς ἐπι-

στολῆς, προκύπτει ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ (α) τοῦ γεγονότος πὼς εἶναι ἱερωμένος, (β) τοῦ λόγου γιὰ τὸν ὁποῖο γράφτηκε ἡ ἐπιστολὴ καὶ (γ) τῶν στοιχείων ποὺ δίνουν τρεῖς ἄλλες παρόμοιου περιεχομένου κοραϊκὲς ἐπιστολὲς μὲ ταυτόσημη χρονολογία· συγκεκριμένα.

Ἀπὸ τὸ corpus τῆς σωζόμενης ἀλληλογραφίας τοῦ Κοραῆ γνωρίζουμε τρεῖς ἐπιστολὲς τοῦ γραμμένες καὶ οἱ τρεῖς τὴν ἴδια ἡμέρα: «Ἐκ Παρισίων, 1 Αὐγούστου, 1820», ἐπιστολὲς μὲ τίς ὁποῖες ὁ Κοραῆς ἔθετε στὴ διάθεση τοῦ Cousin τὸ «δίκτυο» τῶν φίλων καὶ γνωστῶν του σὲ ἰταλικὲς πόλεις προκειμένου νὰ τὸν βοηθήσουν στὶς ἐκεῖ ἔρευνές του. «Ἐχει χρειάν νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅσαι ἔχουν δημοσίας βιβλιοθήκας», γράφει στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Εὐστάθιο Μουσπινιώτη⁴ «μελετᾷ νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅσαι ἔχουν δημοσίας βιβλιοθήκας», ἀναφέρει στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Θωμὰ Σπανιωλάκη⁵. Πανομοιότυπη εἶναι καὶ ἡ δῆλωσή του στὴν τρίτη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μιχαὴλ Ροδοκανάκη: «ἔχει σκοπὸν νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὅπου εὐρίσκονται δημόσιαι βιβλιοθήκαι».⁶ Στὸ πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ ἐρευνητικοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Cousin σὲ πόλεις τῆς Ἰταλίας, ὁ Κοραῆς κρίνει σκόπιμο νὰ τὸν ἐφοδιάσει μὲ μία ἀκόμα συστατικὴ ἐπιστολὴ, αὐτὴ ποὺ ἐδῶ δημοσιεύσαμε, τὴν ὁποία ἔγραψε τὴν ἴδια ἡμέρα μὲ τίς ἄλλες.

Στὸ κείμενό της δὲν ἀναφέρεται ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Cousin, ὅπως στὶς ἄλλες τρεῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποδέκτης τῆς συστατικῆς ἐπιστολῆς δὲν εἶναι τόσο οἰκείος μὲ τὸν Κοραῆ, ὅπως οἱ ἄλλοι τρεῖς· κατὰ συνέπεια προτιμᾷ νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ἐπισκέπτη, ἀφήνοντας σὲ ἐκεῖνον νὰ ὑποβάλει κατὰ τὴ συνάντησή τους τὰ αἰτήματά του.

Ἐπειτα, τὴν ιδιότητα τοῦ ἱερωμένου, καὶ εἰδικότερα τοῦ ἀρχιερέα, τὴν ὁποία εἶχε ὁ ἀποδέκτης τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ἀναδεικνύουν ὅχι μόνον ἡ προσφώνηση καὶ ἡ ἀποφώνηση ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικὰ στοιχεῖα: «πανιερώτατος» ἀποκαλεῖται καὶ ὡς «ιεράρχης» προσδιορίζεται. Ἐνῶ ἡ φράση μὲ τὴν ὁποία κλείνει τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, στὴν ὁποία ὁ ἱεράρχης αὐτὸς χαρακτηρίζεται «φιλόσοφος», μᾶς ὁδηγεῖ σὲ κάποιον λόγιον κληρικό.

Ἄν τῶρα συνδυάσουμε τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ μὲ τὸ σχεδιαζόμενο ἐρευνητικὸ ταξίδι τοῦ Cousin σὲ ἰταλικὲς πόλεις, τότε ὁ Ἰγνάτιος Οὐγγρο-

4. Ἀδαμάντιος Κοραῆς, *Ἀλληλογραφία*, ἔκδ. ΟΜΕΔ, τ. 4, Ἀθήνα 1982, σ. 248 στ. 22-23. Γιὰ τὴν πρώτη δημοσίευση αὐτῆς καὶ τῶν ἐπόμενων δύο ἐπιστολικῶν κειμένων τοῦ Κοραῆ βλ. ὅσα ἀναφέρονται στὶς σημειώσεις 8 καὶ 10.

5. *Ο.π.*, σ. 248 στ. 7-8.

6. *Ο.π.*, σ. 247 στ. 22-23.

βλαχίας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ 1818 διέμενε στὴν Πίζα,⁷ εἶναι ὁ πιθανότερος ἀποδέκτης τῆς ἐπιστολῆς.

III

Ἄς δοῦμε τώρα πῶς τὰ ἐπιστημονικὰ σχέδια τοῦ Γάλλου ἱστορικοῦ τῆς φιλοσοφίας συνδυάζονται μὲ τὰ ἐπιστολικά κείμενα ποὺ ἀναφέραμε.

Ὁ Cousin μετὰ τὸ 1818 ἐνδιαφέρθηκε, ὅπως ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος, γιὰ τοὺς Ἀλεξανδρινούς μαθητὲς τοῦ Πλάτωνα. Τὸ ἐνδιαφέρον του τὸ ἐπικέντρωσε στὸν νεοπλατωνιστὴ Πρόκλο καὶ ἀναζήτησε ἀνέκδοτα ἔργα του στὰ χειρόγραφα τῆς, Βασιλικῆς τότε, Βιβλιοθήκης στὸ Παρίσι. Χειρόγραφα ὅμως μὲ ἔργα τοῦ Πρόκλου δὲν σώζονταν μόνο στὸ Παρίσι· γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ θέλησε νὰ ἐπισκεφτεῖ καὶ βιβλιοθήκες ἰταλικῶν πόλεων ἀναζητώντας εὐρήματα. Κοινοποιώντας προφανῶς τὰ σχέδιά του στὸν Ἑλληνα φίλο του, ὁ Κοραῆς θέλησε μὲ τὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἔγραψε τὴν 1η Αὐγούστου τοῦ 1820 σὲ Ἑλλήνες ποὺ ζοῦσαν στὸ Λιβόρνο καὶ τὴν Πίζα νὰ διευκολύνει τὶς ἐρευνές του.

Πότε ὅμως καὶ ὡς ποιοὶ σημεῖο ὁ Γάλλος ἱστορικός τῆς φιλοσοφίας πραγματοποιήσε τὶς ἐρευνητικὲς ἀποστολὲς ποὺ εἶχε σχεδιάσει;

Στὴ Βιβλιοθήκη Querini Stampalia στὴ Βενετία σώζεται μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἀνδρέα Μουστοξύδη μὲ ἡμερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1820 πρὸς τὸν Pietro Bettio, Vice Bibliotecario della R. Libreria di S. Marco, μὲ τὴν ὁποία τοῦ ἀναγγέλλει πῶς ὁ καθηγητὴς Cousin, ποὺ βρισκόταν ὡς τότε στὸ Μιλάνο, ἔρχεται στὴ Βενετία γιὰ νὰ συμβουλευτεῖ στὴ Βιβλιοθήκη μερικοὺς κώδικες τοῦ Πρόκλου.⁸ Ἐπιστολὴ ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑποθέσουμε πῶς ὡς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν εἶχε φτάσει στὴ Βενετία, ἐνῶ στὸν τόμο 80 τοῦ Ἀρχείου Cousin, ποὺ ἐπιγράφεται («Notes sur Proclus»), περιέχονται οἱ προσωπικὲς του σημειώσεις ἀπὸ τὴν ἐπισκεψή του στὴν Ἀμβροσιανὴ Βιβλιοθήκη στὸ Μιλάνο καὶ στὴ Μαρκιανὴ Βιβλιοθήκη στὴ Βενετία.

Τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ προσδιορίσουμε ὅχι μόνο πῶς ὡς τὴν 23η Σεπτεμβρίου τοῦ 1820 δὲν εἶχε φτάσει στὴ Βενετία, ἀλλὰ πῶς, πιθανότατα, ἀρκέστηκε στὸ ὕλικό ποὺ τοῦ προσέφεραν οἱ βιβλιοθηκῆς τοῦ Μιλάνου καὶ τῆς Βενετίας. Μὲ ἄλλα λόγια, μολοντὶ ἀπὸ τὴν ἐπι-

7. Βλ. Ἐμμαν. Γ. Πρωτοψάλτης, *Ἰγνάτιος μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας (1766-1828)*, I. *Βιογραφία*, Ἀθήνα 1959, σ. 150-164.

8. Τὴν ἐπιστολὴ ἔχει ἐπισημάνει ἡ Ἀγαθὴ Νικοκάβουρα, «Ἐρευνα ἔργων καὶ χειρογράφων τοῦ Ἀνδρέα Μουστοξύδη», *Θησαυρίσματα* 1 (1962), 93.

στολή του Κοραή προς τὸν Ροδοκανάκη φαίνεται πὼς τὰ ἀρχικὰ σχέδια τοῦ Cousin ἦταν πολὺ πιὸ φιλόδοξα, ἤθελε νὰ ἐπισκεφθεῖ πολλές ἰταλικὲς πόλεις, τελικὰ ἀρκεστῆκε στὸ ὕλικο ποὺ τοῦ προσέφεραν οἱ βιβλιοθηκῆς τῶν δύο αὐτῶν ἰταλικῶν πόλεων, ὕλικο ποὺ συνέλεξε εἴτε ὁ ἴδιος προσωπικὰ εἴτε οἱ συνεργάτες του.⁹

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μπορεῖ, νομίζω, νὰ ἐρμηνεύσει τὸ γιατί τὰ πρωτότυπα τῶν τριῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κοραή πρὸς τοὺς φίλους στὸ Λιβόρνο, τὸν Εὐστάθιο Μουσπινιώτη, τὸν Θωμὰ Σπανιωλάκη καὶ τὸν Μιχαήλ Ροδοκανάκη, βρίσκονται στὸ Ἀρχεῖο Cousin στὸ Παρίσι: δὲν τὰ χρησιμοποίησε, δὲν τὰ ἐπέδωσε στοὺς ἀποδέκτες τοὺς καὶ γιὰ αὐτὸ ἔμειναν στὸ Ἀρχεῖο του. Πραγματικὰ σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κώδικες ποὺ περιέχουν τὴν ἀλληλογραφία του, τὸν ἀρ. 223, σώζονται συσταχωμένους οἱ τρεῖς αὐτὲς ἐπιστολὲς τοῦ Κοραή.¹⁰ Ἐκεῖ τὶς ἐντόπισε ὁ Πολυχρόνης Ἐνεπεκίδης, τὶς δημοσίευσε σὲ δύο μελέτες του¹¹ καὶ ἐντάχτηκαν ἔκτοτε στὸ corpus τῆς «Ἀλληλογραφίας» τοῦ Κοραή ποὺ ἐπιμελήθηκε καὶ δημοσίευσε ὁ Ὁμιλος Μελέτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαφωτισμοῦ.¹²

Στὸ Ἀρχεῖο ὁμοῦ δὲν βρίσκεται καὶ ἡ ἐπιστολή τοῦ Κοραή μετὰ τὴν

9. Βλ. γιὰ παράδειγμα τὴν ἐπιστολή τοῦ Ἀνδρέα Μουστοζύδη μετὰ ἡμερομηνία 5 Νοεμβρίου 1820 ποὺ τοῦ στέλνει ἀπὸ τὸ Μιλάνο: «Mr Pelecassi et moi nous sommes occupés pendant ces derniers jours de la collation des manuscrits de Proclus. La collation d'un de ces manuscrits a été achevée ; mais pour les deux autres il nous a été impossible d'avancer au delà de la moitié, car Mr Pelecassi a été obligé de se rendre à Paris, et moi qui suis un pauvre nomade je m'en vais rester absent de Milan pendant deux semaines...». Ἡ ἐπιστολή σώζεται καὶ αὐτὴ στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Cousin μετὰ τὸν ταξινόμικὸ ἀριθμὸ 3688 στὸν Cod. 240 καὶ τὸ κείμενό της ἔχει δημοσιευτεῖ ἀπὸ τὸν Πολυχρόνη Ἐνεπεκίδη, «Documents et nouvelles lettres inédites d'Adamantios Coray tirées des Bibliothèques et Archives européennes (Paris – Besançon – Amsterdam – Leyden – Vienne – Munich – Berlin)», *Jahrbuch der Österreichischen Byzantinischen Gesellschaft* 5 (1956), 121–122· τὸ χωρίο στῆ σ. 121.

10. Bibliothèque Victor Cousin à la Sorbonne, Cod. 223, μετὰ τοὺς ταξινόμικους ἀριθμοὺς 1398, 1399, 1400.

11. Ἡ ἀπευθυνόμενη στὸν Μιχαήλ Ροδοκανάκη, στὴν ἀνακοίνωσή του στὸ Θ' Διεθνὲς Βυζαντινολογικὸ Συνέδριο, «Les sources manuscrites de l'histoire littéraire hellénique du début du 19e siècle conservées dans les archives de l'Europe centrale et occidentale», *Πεπραγμένα τοῦ Θ' Διεθνoῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου (Θεσσαλονίκη, 12–19 Ἀπριλίου 1953)*, τ. 2, Ἀθήνα 1956, σ. 379, ἐνῶ οἱ δύο ἐπόμενες στῆ μελέτη του «Documents et nouvelles lettres inédites...», 108.

12. Δημοσιεύονται καὶ οἱ τρεῖς στὸν τέταρτο τόμο τῆς «Ἀλληλογραφίας»: βλ. τὶς ἐπιμέρους παραπομπὲς πιὸ πάνω στὶς σημειώσεις 4, 5 καὶ 6.

όποια τὸν συνιστοῦσε στὸν Ἰγνάτιο· γιατί; Στὴν εὐλογία αὐτὴ ἀπορία δὲν μπορούμε, μὲ τὰ ὡς τώρα στοιχεῖα ποὺ διαθέτουμε, νὰ δώσουμε μιὰν ἀπάντηση. Διότι ἀκόμα καὶ ἂν ὑποθέσουμε πὼς ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἔφτασε, μὲ ὅποιοδὴποτε τρόπο στὰ χέρια τοῦ ἀποδέκτη της, στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Ἰγνατίου Οὐγγροβλαχίας ἔπρεπε νὰ βρῖσκεται. Στὸ Ἀρχεῖο του βέβαια —ἢ καλύτερα, σὲ τμῆμα τοῦ Ἀρχείου του— ποὺ ἀπόκειται σήμερα στὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους¹³ δὲν περιέχεται ἡ ἐπίμαχη ἐπιστολὴ. Ἡ ἀπουσία της ὥστόσο δὲν ἀποτελεῖ καὶ ἀκλόνητο τεκμήριο πὼς δὲν τὴν ἔλαβε ὁ Ἰγνάτιος, ἀφοῦ στὴν ἴδια ἀρχιεπική μονάδα δὲν σώζεται οὔτε ἡ ἐπιστολὴ ποὺ ὁ Κοραῆς τοῦ ἔστειλε μὲ ἡμερομηνία 20 Ἰουλίου τοῦ 1825, τὸ κείμενο τῆς ὁποίας τὸ γνωρίζουμε ἀπὸ τὸ σχέδιο ποὺ κράτησε ὁ ἐπιστολογράφος καὶ τὸ ὁποῖο σώζεται στὰ κατὰλοιπα Κοραῆ στὴ βιβλιοθήκη τῆς Χίου.¹⁴

Μένει, κατὰ συνέπεια, νὰ ἐντοπίσουμε, κάποτε, τοὺς δρόμους ποὺ ἀκολούθησε αὐτὸ τὸ κοραϊκὸ ἐπιστολικὸ κείμενο ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τοῦ Cousin —ἢ ἐκεῖνο τοῦ Ἰγνατίου— ὥς νὰ φτάσει στὴν Ἀγία Πετρούπολη καὶ νὰ πλουτίσει τὴ συλλογὴ τοῦ Ρώσου βυζαντινολόγου Νικολάι Λιχατσέφ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

13. Βλ. τίς σχετικὲς πληροφορίες στὸ Ἑμμαν. Γ. Πρωτοψάλτης, *Ἰγνάτιος μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας...*, σ. θ'.

14. Βλ. τὸ κείμενό της στὸν πέμπτο τόμο τῆς ἔκδοσης τῆς «Ἀλληλογραφίας» τοῦ Κοραῆ ἀπὸ τὸν ΟΜΕΔ, Ἀθήνα 1983, σ. 244-245.